

fælles Resultat angaaende en Hærløb; saa det ærede Medlem kan spare sig sine Betragtninger. Med Hensyn til mine Følelser lige over for den Hærløb, der ligger i Anmærkingen, har jeg udtalt mig ved 2den Behandling. De ere i kort Begreb: at jeg ikke under nogen som helst Omstændigheder vil kunne gaa med til at styrke det nuværende politiske og militære System her i Landet ved at give den høje Regering en Bemyndigelse som denne, hvorved den uden videre, egenmægtig, skulde kunne oversføre Bevillinger fra en Konto til en anden og derved underbygge og udvikle det militærpolitiske System, som den mod dette Ting's Vilje har skabt. Med Hensyn til Følelseskanalen bebrejdede det ærede Medlem os, at vi ikke havde fremstafset Oplysninger. Ja, vi have ganske vist haft et Samraad eller Samtale, hvad jeg skal kalde det, med Krigsministeren om den interessante Kanal, men jeg maa ærlig talt sige, at de Oplysninger, vi da fik, havde saa ringe almen Interesse, at det egentlig ikke kaldt mig ind at optage det høje Ting's Tid med at give Oplysninger herom. Nu har det ærede Medlem jo imidlertid faaet sin Lyft styret og af Krigsministeren faaet en temmelig udførlig Oplysning om denne Sag. Jeg synes ikke, det har nogen offentlig Interesse; der foreligger jo ingen Kontrakt, og hele Sagen synes jeg, gerne man kunde have ladet ligge, men nu har det ærede Medlem faaet at høre, hvad han vilde, og dermed antager jeg, at han er tilfreds.

Krigsministeren (Bahnsøn): Jeg skal blot gøre et Par ganske korte Bemærkninger til den ærede Ordfører. Med Hensyn til Udsæd Klædefabrik er det jo klart, at det, der egentlig generede den ærede Ordfører og maatte ogsaa Udvalget ved at gaa ind paa det Forslag, er, at man var tvungen til det af Forsikringselskaberne, at man ikke gjorde det, fordi man i og for sig fandt det hensigtsmæssigt. Det forekommer mig i Grunden, at det er et temmelig ringe Motiv, thi jeg mener unægtelig, at man skal gøre det, fordi det i og for sig er hensigtsmæssigt, fordi man tænkte paa at gaa over til Selvsikrancen, og derfor fandt det fornuftigt, da Spørgsmaalet er kommet frem, fordi Selskaberne have sat deres Præmier op. Men det betyder jo ingen Ting. Altsaa, hvis det kun er, om jeg saa maa sige, af et Etikethensyn, at det ærede Medlem ikke mener at kunne gaa ind paa det, medens han ellers vilde finde det naturligt, saa forekommer det mig ikke rigtigt. Med Hensyn til Hestespørgsmaalet skal jeg kun

gøre nogle korte Bemærkninger. Det er ikke faldet mig ind at bebrejde det ærede Medlem, at det ærede Medlem har taget fejl forrige Gang. Det er jo indrømmet, at Skrivelsen ikke var affattet med det Formaal for Dje, at man skulde slutte noget om Varigheden af Hestene; der var kun givet visse bestemte Oplysninger saa paalidelige, som man kunde give dem. Der var altsaa angivet Varigheden af de i de sidste 5 Aar her i Landet indførte Heste, og det er det, der har givet Anledning til Fejltagelsen. Naar det ærede Medlem mener, at det heller ikke nu er tilstrækkeligt oplyst, at der kun er en ringe Forskel paa Varigheden af danske og tyske Heste, kan jeg ikke følge den ærede Ordfører længere. Det er fuldstændig oplyst nu, og Grunden dertil er klar. Selv om man — fordi man ikke ved nøjagtig langt tilbage i Tiden, hvilke Heste der har været af thst Opdræt — ikke er istand til at udtrykke sig saaledes: „Vi have saa og saa mange Heste, de have holdt saa og saa mange Aar, altsaa er Gennemsnitsvarigheden det og det“ — saa kan man indirekte slutte sig dertil af de opgivne Tal. Der staar for 3 Aar Gennemsnitsvarigheden af alle Hestene; altsaa deres Varighed og Alder kender man, men Gennemsnitsalderen er taget højt, den er 8 à 10 Aar, og naar altsaa Gennemsnitsvarigheden af en mindre Del, nemlig de danske Hestes, er 10 Aar, ligger det nær, at naar man tager en større Del, kan Varigheden ikke være længere borte fra Gennemsnittet nedad, end den anden Del er opad. Deraf kan man aabenbart slutte, at Varigheden af thst Heste maa være temmelig nær ved Gennemsnittet, fordi Varigheden af danske Heste, som er større, ikke er saa langt over Gennemsnittet. Nærmere kan man ikke komme, fordi man ikk i en saa lang Arrække har nøjagtige Oplysninger om de forædlede Heste, om de ere thstfødte eller danskfødte. Med Hensyn til Konto L. maa jeg vedblivende fastholde, at der ikke var nogen Anledning for den ærede Ordfører til at tro, at der hos Krigsministeriet var nogen Tilbøjelighed til at flytte over fra det ene Baaben til det andet. Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 200 — det indrømmes — er Meningens ganske vist, at man maa spare paa andre Steder for at kunne anvende det til Artilleriet, det ligger i Sagens Natur, ellers var der ingen Mening deri, men deraf følger slet ikke det andet. Derimod foreligger der en bestemt Erfaring, hvoraf den ærede Ordfører kunde slutte sig til, hvorledes Krigsministeriet har sig ad i denne Henseende. Vi have været nøbde til at forøge visse